

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 84.774 van 20 januari 2000
in de zaak A. 84.777/VII-18.643.**

In zake : Ronny BRIES,
die woonplaats kiest bij
Advocaat E. BREWAEYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Leopold II-laan 117

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad
van ANTWERPEN

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Ronny BRIES op
17 juni 1999 heeft ingediend om de schorsing te vorderen
van de tenuitvoerlegging van :

"het besluit van de Bestendige deputatie van de
Provincieraad van Antwerpen van 1 april 1999 houdende
uitspraak in beroep met betrekking tot het beroep-
schrift, ingediend tegen het besluit van het College
van Burgemeester en Schepenen van Laakdal, waarbij de
vergunning werd verleend tot het exploiteren te 2430
Laakdal, Schuurstraat van een hinderlijke
inrichting".

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 26 oktober 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 november 1999;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat E. BREWAEYS, die verschijnt voor verzoeker en van Bestuurssecretaris T. DEPOORTER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 19 augustus 1992 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Laakdal aan verzoeker een milieuvergunning voor de exploitatie van een inrichting gelegen te Laakdal aan de Schuurstraat, op de kadastrale percelen afdeling Eindhout, sectie C, nrs. 280g, 281a, 282, 283, 284, met als voorwerp :

- "- een mestveebedrijf met 138 stuks mestvee + paarden
- een opslagplaats voor dierlijke mest : 1087 m³".

De vergunning wordt verleend voor een termijn eindigend op 7 april 2013.

Volgens verzoeker zou er voor de voormelde exploitatie stilzwijgend een bouwvergunning zijn verkregen, doordat er inzake de bouwaanvraag geen

ministeriële beslissing kwam na een rappelbrief zodat verzoeker de werken mocht uitvoeren. De rappelbrief dateerde van 30 september 1991, en op 30 april 1992 werd aan het college van burgemeester en schepenen de start van de werken gemeld.

De adviesverlenende overheidsorganen zijn evenwel van oordeel dat de bouwvergunning die, naast de milieuvergunning, evenzeer nodig is, nooit werd verleend en dat de milieuvergunning van 19 augustus 1992 vervallen is.

1.2. Op 14 juli 1998 dient verzoeker bij het gemeentebestuur van Laakdal een milieuvergunningsaanvraag in voor volgende wijziging :

- "- omvormen van 138 stuks mestvee naar 83 paarden
- mestopslag van 300 m³".

Tevens wordt volgende uitbreiding gevraagd :

- "- verwerken en bereiden van zuivelprodukten
- lozen van bedrijfsafvalwater
- koelinstallatie voor het bewaren van voedingsstoffen
- productie cosmetische stoffen".

Tenslotte wordt volgende toevoeging gevraagd :

- "- aantal gronden waar de paarden loslopen en waar er schuilhokken staan".

De vergunningsaanvraag heeft betrekking op kadastrale percelen gelegen te Laakdal, derde afdeling, sectie C, nrs. 280g, 281a, 282, 283, 284, 299, 285, 286, 287, 302/02, 269, 272, 273.

1.3. Op 22 oktober 1998 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Laakdal de gevraagde vergunning voor een termijn eindigend op 19 augustus 2012.

1.4. Op 25 november 1998 gaat de Vlaamse landmaatschappij in beroep tegen het voornoemd besluit van 22 oktober 1998.

De Vlaamse landmaatschappij is van oordeel dat :

- de bestreden beslissing een stijging van de vergunde mestproductie van deze inrichting tot gevolg heeft die strijdig is met de bepalingen van artikel 4 van het Vergunningenbesluit;
- de bestreden beslissing strijdig is met art. 5.9.3.1.§1 van Vlarem II, aangezien het hier gaat over het verlenen van een vergunning aan een niet-bestaande veeteeltinrichting.

Het beroepschrift is ondertekend als volgt :

"Voor de Vlaamse Landmaatschappij - De Mestbank,
Voor de Administrateur-generaal,
ir. Wilfried DE VOLDERE
directeur-ingenieur,
afdelingshoofd."

1.5. Nadat adviezen werden ingewonnen wordt op 1 april 1999 de thans bestreden beslissing genomen. Het beroep wordt gegrond geacht en de vergunning wordt geweigerd. De belangrijkste motivering van het bestreden besluit luidt als volgt :

"Gelet op het ongunstig advies dd. 12 januari 1999 (kenmerk BMV/A/VL2/1633) van de Afdeling Milieuvergunningen (AMV) van de Administratie voor Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer; op volgende elementen uit dit advies :

De motivering van het schepencollege in 1ste aanleg strookt niet met deze van de exploitant die beweert over een geldige, weliswaar stilzwijgende, bouwvergunning te beschikken.

De gemeente Laakdal is niet opgetreden toen de exploitant de start der bouwwerken heeft gemeld aan het CBS dd. 30/04/1992, wat wijst op een erkenning van de stilzwijgende bouwvergunning.

De definitief verleende bouwvergunning dd. 16/10/1997 heeft betrekking op de regularisatie en uitbreiding van een paardenfokkerij en paardenmelkerij; er kan hier geen sprake zijn van een koppeling met de reeds afgeleverde milieuvergunning aangezien het voorwerp van deze twee vergunningen

verschillend is. Er kan gesteld worden dat er geen milieuvergunning meer is voor het houden van mestvee maar enkel nog voor het houden van 6 paarden, wat niet vergunningsplichtig is in agrarisch gebied. Er is dan ook geen vergunning meer voor het houden van dieren in deze inrichting.

Het is dan ook duidelijk dat niet voldaan wordt aan de voorwaarden van artikel 5.9.3.1. van Vlarem II.

De overige aangevraagde inrichtingen zijn onlosmakelijk verbonden met de te weigeren inrichting;

Gelet op het stilzwijgend gunstig advies van de Cel Ruimtelijke Ordening van de Afdeling ROHM van de Administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (AROHM); op volgende elementen uit het laattijdig deels gunstig/deels ongunstig advies dd. 19 februari 1999 (kenmerk N/066.866) :

Gunstig voor de omvorming van mestvee naar paarden en de aanhorigheden.

Ongunstig voor het verkooppunt en zuivelbereiding.

1. Volgende bouwaanvragen zijn bekend :

- * Bouwweigering schepencollege 27.09.89 : BRIES Ronny, bouwen van een mestveestal voor 96 stuks en 6 paardenboxen. De aanvraag werd geweigerd omdat volgens de toenmalige dienst landbouw (nu afdeling Land) de aanvraag geen volwaardig agrarisch of para-agrarisch bedrijf betrof. Op dat moment betrof het volgens de dienst landbouw een mestveestal ten behoeve van een beenhouwer. Op de bijhorende plans waren op de percelen nog geen constructies of gebouwen aanwezig.
- * Bouwweigering schepencollege 26.04.1990 : bouwen van een mestveestal voor 138 stuks en 6 paardenboxen. De bouwvergunning werd geweigerd om dezelfde reden.
- * Het beroep hiertegen bij de bestendige deputatie werd in zitting van 08.05.91 niet ingewilligd.
- * In het schrijven dd. 4.09.96 deelt de afdeling stedenbouwkundige vergunningen mij het volgende mee :
 - de aanvrager gaat op 02.08.91 in beroep tegen de beslissing van 08.05.91 van de bestendige deputatie;
 - Bij aangetekend schrijven van 03.10.91 stuurt hij een rappel naar de minister. Binnen de in de wet voorziene termijn van 30 dagen werd door de minister geen beslissing genomen en betekend.
 - De appellant heeft echter de werken niet uitgevoerd zoals aangeduid op de bij de aanvraag horende plans. In werkelijkheid is er een grote ruimte voorzien voor een rijpiste (dressuur) en een woning vooraan, over de ganse breedte van de hal. Links van

het gebouw is aansluitend een bijgebouw opgetrokken waarin 20 paardenboxen zijn ondergebracht. Van het houden van 138 stuks mestvee blijft niets meer over. Er worden enkel 20 paarden gehouden.

De particulier kan derhalve geenszins aanvoeren dat hij gehandeld heeft overeenkomstig de bepalingen van artikel 55§2, vierde en vijfde lid van de stedenbouwwet (art. 53 §2, vierde en vijfde lid van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996). Van het ten uitvoer brengen van en een gebeurlijke 'stilzwijgende' vergunning, zo er al een is, is derhalve geen sprake;

* Bouwweigering 22.02.1996 voor het regulariseren van een noodwoning, mestveestal en paardenboxen.

* Het beroep hiertegen werd door de bestendige deputatie in zitting van 14.11.1996 niet ingewilligd.

* Bouwvergunning CBS 16.10.1997 voor het regulariseren van een paardenfokkerij en paardenmelkerij. De bouwvergunning werd verleend gelet op het gunstig advies van de afdeling Land. De afdeling Land stelt het volgende :

- Het betreft de uitbreiding (deels nieuwbouw - deels regularisatie) van een bestaande paardenfokkerij die geleidelijk zal overschakelen naar paardenmelkerijactiviteiten. De uitbreiding is vnl. bedoeld om een hygiënisch melklokaal te kunnen uitbouwen en in totaal een 20-tal merries te kunnen houden. Aangezien het bedrijf na uitbreiding als een volwaardige productie-eenheid te beschouwen is, kan ook de regularisatie van de ingebouwde woning aanvaard worden.

De bouwvergunning werd verleend onder voorwaarde dat het ontworpen groenscherm zoals aangeduid op het inplantingsplan wordt aangeplant tijdens het eerstvolgende plantseizoen en de bestaande gebouwen in geen geval worden gebruikt als manège.

2. Het voorwerp van de voorliggende milieuv vergunningsaanvraag beoogt het volgende :

- het lozen van afvalwater
- het omvormen van 138 stuks mestvee en 6 paarden naar 83 paarden (inclusief veulens)
- een ijsroommachine, diepvries en koelinstallatie
- een bovengrondse opslag voor 4.700 l stookolie
- een opslag van 300 m³ mest
- verkooppunten van producten van dierlijke oorsprong (vlees, vis, gevogelte), alsmede

- de aan deze verkooppunten verbonden uitsnijderijen
- inrichtingen voor het verwerken van en bereiden van zuivelproducten (melk, boter, eieren, kaas, enz...);
3. Gelet op de bouwvergunning van 16.10.1997 heb ik geen bezwaar tegen het omvormen van het mestvee naar paarden en de bij de uitbating horende opslag van mest, opslag van stookolie en het lozen van afvalwater. Installaties met het oog op het verwerken van de paardenmelk om later af te voeren (diepvries en koelinstallatie) kunnen eveneens door mij worden aanvaard.
- Hiervoor is mijn advies dan ook gunstig.
- Verkooppunten aan particulieren zijn echter hier voor mij onaanvaardbaar. De aanvraag is gelegen in het agrarisch gebied. De verkoop en het fabriceren van cosmetische producten en het verwerken en bereiden van zuivelproducten is niet in overeenstemming met de voorschriften van het gewestplan;
- Gelet op het gunstig advies dd. 6 januari 1999 (kenmerk BH/AK-M/AB/98/2330/99/8) van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM); op volgende elementen uit dit advies :

De lozing wordt aangevraagd van 2 m³/u BA afkomstig van de reiniging van de toestellen. De lozing gebeurt via een bezinkput in een gracht. Deze gracht komt uit in de Heustenloop (basiskwaliteit). Er zijn geen saneringen voorzien;

Gelet op het ongunstig advies dd. 18 december 1998 (kenmerk MB/AUKL2/PH/13053.980240) van de Vlaamse Landmaatschappij (VLM); op volgende elementen uit dit advies :

- Uitgaande van de Mestbankaangifte van deze inrichting, kan gesteld worden dat minstens gedurende 2 opeenvolgende jaren, enkel paarden gehouden worden op deze inrichting. Derhalve is er krachtens artikel 46 van Vlarem I geen vergunning meer voor het houden van mestvee en enkel nog een vergunning voor het houden van paarden.
- Aangezien er in het verleden een vergunning werd afgeleverd voor het houden van 6 paarden en aangezien het bedrijf geen gemengd bedrijf is omdat de vergunning voor het houden van mestvee vervallen is, is er geen vergunning meer op deze inrichting vermits het houden van 6 paarden in een agrarisch gebied niet vergunningsplichtig is.
- De aanvraag betreft een verandering van de vergunning van deze inrichting. Uiteindelijk wenst de exploitant een vergunning te verkrijgen voor het houden van 83 paarden. Dit komt overeen met een vergunde mestproductie van 2.863 kg P205.

- Rekening houdende met de vergunde mestproductie van deze inrichting kan de aanvraag tot verandering van de vergunning van deze inrichting met een stijging van de vergunde mestproductie van deze inrichting tot gevolg.
- De inrichting behoort op basis van de Mestbankaangifte 1997, bedrijfssituatie 1996, tot een bedrijf dat niet als gezinsveeteeltbedrijf genotificeerd is.
- Aangezien deze inrichting niet behoort tot een gezinsveeteeltbedrijf is de aanvraag niet verenigbaar met de bepalingen van het Mestdecreet.
- De aangifte van het aanslagjaar 1993 werd niet ontvangen bij de VLM - de Mestbank, wat niet 29 september 1993 is. Aangezien de basisvergunning van deze inrichting en de bouwvergunning van deze inrichting niet verleend werd tussen 1 september 1991 en 1 september 1995, is deze inrichting te beschouwen als een inrichting die noch een bestaande landbouwinrichting, noch een bestaande veeteeltinrichting is (art. 2 van het Mestdecreet).
- Derhalve wordt niet voldaan aan de voorwaarde zoals omschreven in art. 3, par. 2, 3°;

Gelet op het advies dd. 23 maart 1999 van de Provinciale Milieuvergunningscommissie (PMVC); op volgende elementen uit dit advies :

De PMVC adviseert termijnverlenging opdat volgende aspecten nader onderzocht zouden worden door de bevoegde adviseurs :

- de precieze bouwvergunningstoestand en de koppeling met de milieuvergunningen;
- het verval van de vergunning : de AMV wijst erop dat de diersoort weliswaar gewijzigd is maar dat die binnen dezelfde rubriek plaatsheeft, paarden en runderen zijn als grote zoogdieren in dezelfde rubriek ingedeeld;
- de aanvraag moet alsnog volledig aan het Mestdecreet getoetst worden;

Gelet op de beslissing dd. 11 maart 1999 van de Bestendige Deputatie van de provincieraad om de behandelingstermijn van het beroep te verlengen met 1 maand overeenkomstig artikel 23bis van het Milieuvergunningsdecreet 28 juni 1985, op advies van de PMVC dd. 23 februari 1999;

Gelet op het bijkomend ongunstig advies dd. 17 maart 1999 van de VLM; op volgende elementen uit dit advies :

1. De inrichting beantwoordt niet aan de definitie van bestaande inrichting :
* geen aangifte vóór 29.9.1993

- * de definitieve bouwvergunning werd na 1 september 1995 verleend.
2. De vergunning is vervallen.
 - a) Uit een brief van AROHM aan de gemeente Laakdal blijkt dat in 1996 de exploitatie in gebruik was voor 20 paarden en niet voor het vergunde mestvee. Dit blijkt ook uit de bouwplannen en de aangiftes. Krachtens art. 46 is er dus enkel nog vergunning voor 20 paarden.
 - b) Ook als men stelt dat de exploitatie pas mocht aanvangen na de bouwvergunning van 16 oktober 1997, is de vergunning vervallen : termijn vóór ingebruikname van 200 dagen verstreek immers in april 1998, en op dit moment is er nog steeds geen mestvee in exploitatie.
 3. De aanvraag betreft derhalve de uitbreiding van de vergunde mestproduktie van een niet-bestaande inrichting die niet behoort tot een gezinsveeteeltbedrijf. Ze is bijgevolg strijdig met het mestdecreet;
- Gelet op het advies van de PMVC dd. 23 maart 1999; op volgende elementen uit dit advies :
- De commissie neemt kennis van het bijkomend advies van de VLM en adviseert ongunstig gelet op de adviezen van de AMV en de VLM. De AMV merkt op dat haar bijkomend onderzoek nog niet werd afgerond en zal deze week haar opmerkingen nog overmaken.
 - Het advies van de PMVC is dan ook onder voorbehoud;
- Gelet op het bijkomend ongunstig advies dd. 26 maart 1999 van de AMV; op volgende elementen uit dit advies :
- Het eerder geformuleerde advies van de AMV (ongunstig) blijft behouden. De inrichting is niet bestaand, de mestafzet is ontoereikend (cfr. eerder advies AMV & VLM).
 - Met betrekking tot het verval van de vergunning komt AMV na bijkomend onderzoek van het dossier tot volgende bevindingen :
1. De Milieuvergunning dd. 19.08.1992 (CBS Laakdal), zijnde de 'basisvergunning' waarvan exploitant nu de verandering aanvraagt :
 - verwijst naar de stilzwijgende bouwvergunning die exploitant zou bekomen hebben omdat de Minister binnen de 30 dagen na 03.10.1991 niet geantwoord heeft. Indien men aanneemt dat deze bouwvergunning stilzwijgend is verkregen (art. 55 § 2, 4°, 5°, Stedenbouwwet) - quod non, cfr. advies AROHM dd. 14.12.1998 - dan heeft ze betrekking op een inrichting die anders is ingeplant

dan de milieuvergunning stipuleert. Deze weigert immers de 'bouwvergunde' inplantingsplaats, doch vergunt de inrichting op een andere inplantingsplaats, een stuk (ca. 20 meter) verder gelegen. Aangezien bouw- en milieuvergunning over een verschillende inplantingsplaats handelen, is er geen sprake van koppeling en kan er uiteraard geen opschorting van de milieuvergunning zijn tot de bouwvergunning is verleend.

2. De bouwvergunning voor de paardenfokkerij/melkerij uit 1997. Deze toont nogmaals aan dat de bouwvergunning voor iets anders wordt verleend dan wat milieuvergund was. Immers, het milieuvergunde kon niet worden bouwvergund o.a. omdat de afdeling Land oordeelde dat het hier niet om een leefbaar bedrijf ging (1990).

In 1997 stelt Land voor om de inrichting wel te vergunnen, aangezien door de ondertussen gerealiseerde uitbreidingen (o.a. nieuwbouw) en omschakeling naar paardenmelkerij het een volwaardig bedrijf geworden is.

Het is duidelijk dat de koppeling hier niet speelt. De vergunning dd. 19.08.1992 -waarvan de rechtsgeldigheid sowieso al kan in vraag gesteld worden- is dus hoe dan ook vervallen. Een verandering kan vanzelfsprekend niet worden vergund. De inrichting dient als nieuw te worden beschouwd;

Gelet op de ligging van de inrichting in een gebied van het gewestplan Herentals-Mol (K.B. dd. 28 juli 1978), waarvoor volgende voorschriften van toepassing zijn : agrarisch landschappelijk waardevol gebied;

Overwegende dat gesteld kan worden dat de exploitatie van de inrichting, die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt, verenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften, behalve voor wat betreft rubriek 45.4.D. (verkoops punten van produkten van dierlijke oorsprong + uitsnijderijen);

Overwegende dat alle ongunstige adviezen van de AMV, de VLM en de PMVC in aanmerking worden genomen;

Overwegende dat er bijgevolg aanleiding toe bestaat de gevraagde vergunning te weigeren".

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de

aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1.1. Overwegende dat de verzoekende partij als eerste middel aanvoert wat volgt :

"Schending van de beginselen inzake gelijkheid en niet-discriminatie (artikelen 10 en 11 van de Grondwet) en het beginsel van de vrijheid van handel en nijverheid (decreet van 2-17 maart 1791 en artikel 6 § 1 VI van de bijzondere wet van 8 augustus 1980) en van het recht op vrije keuze van beroepsarbeid (artikel 23.1 van de Grondwet)

Hoewel het niet met zoveel woorden daarin te lezen is, is de bestreden beslissing gegrond op de overweging dat de aanvraag van verzoeker betrekking heeft op een niet-bestaande landbouw- of veeteeltinrichting, die niet mag worden geëxploiteerd en/of veranderd, volgens artikel 5.9.3.1. van Vlarem II.

Deze reglementaire bepaling, die enkel een mogelijkheid tot exploitatie (en/of verandering) van een bestaande veeteeltinrichting voorziet, is strijdig met hogervermelde beginselen, omdat nieuwe veeteeltinrichtingen, of daarmee gelijkgestelde inrichtingen niet de kans hebben om zich op de markt te vestigen, en aldus worden uitgesloten van de mogelijkheid om handel en nijverheid te voeren, en de exploitant wordt uitgesloten van de mogelijkheid op vrije keuze van beroepsarbeid.

Bovendien kan die beperking enkel geput worden uit een reglementsbeepaling, en niet uit een decretale bepaling.

Beperkingen op de vrijheid van handel en nijverheid moeten hun grondslag vinden in de wet (of in het decreet).

De verordeningen van de centrale of de regionale overheden mogen in geen geval de uitoefening van een beroep of bedrijf uitsluiten of beperken tenzij in uitvoering van de wet. (P. DEVROEDE en M. FLAMEE, 'Handboek Belgisch Economisch Recht', uitgave 1988, nr. 53)

Anderzijds moet uit de gegevens worden afgeleid dat het wel degelijk ging om een bestaande veeteeltinrichting. Verzoeker bekwaam immers een milieuvergunning voor de exploitatie van een mestveebedrijf met 138 stuks mestvee en paarden en een opslagplaats voor dierlijke mest. Naast de milieuvergunning werden ook diverse bouwvergunningen bekomen.

De verwerende partij kon dus ook noch in feite, noch in rechte oordelen dat er geen bestaande veeteeltinrichting was";

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij daarop als volgt antwoordt :

"*eerste onderdeel

Verzoeker haalt aan dat de reglementaire bepaling volgens artikel 5.9.3.1. van Vlarem II, die enkel een mogelijkheid tot exploitatie (en/of verandering) van een bestaande veeteeltinrichting voorziet, strijdig is met hogervermelde beginselen, omdat nieuwe veeteeltinrichtingen, of daarmee gelijkgestelde inrichtingen niet de kans hebben om zich op de markt te vestigen, en aldus worden uitgesloten van de mogelijkheid om handel en nijverheid te voeren, en de exploitant wordt uitgesloten van de mogelijkheid op vrije keuze van beroepsarbeid.

Bovendien stelt verzoeker dat Vlarem II niet de juiste rechtsgrond heeft om de uitoefening van een beroep of bedrijf uit te sluiten of te beperken.

Uit rechtspraak van de Raad van State blijkt dat het recht op de bescherming van een gezond leefmilieu een fundamenteel recht is dat meer bepaald wordt gewaarborgd door artikel 23, lid 3, 4° Gec. Grondwet van 17 februari 1997 (R.v.St., nr. 54.196, 3 juli 1995, T.B.P. 1996). Artikel 23 van de grondwet luidt als volgt :

'Ieder heeft het recht een menswaardig leven te leiden. Daartoe waarborgen de wet, het decreet of de in artikel 134 bedoelde regel, rekening houdend met de overeenkomstige plichten, de economische, sociale en culturele rechten, waarvan ze de voorwaarden voor de uitoefening bepalen. Die rechten omvatten inzonderheid : 4° het recht op de bescherming van een gezond leefmilieu.' De formulering van het grondrecht wijst uit dat niet zozeer de bescherming van een gezond leefmilieu moet worden gewaarborgd, doch wel het recht op de bescherming van een gezond leefmilieu. Het is derhalve een recht op een efficiënt overheidsoptreden ter bescherming van een gezond leefmilieu dat door de grondwetgever wordt gewaarborgd. Eén van de instrumenten in het optreden van de overheid om het grondwettelijk gewaarborgd recht op de bescherming van het leefmilieu te verwezenlijken en te waarborgen vormt -uiteraard - het Milieuvergunningsdecreet.

Artikel 22, 3de lid van het Milieuvergunningsdecreet machtigt de Vlaamse regering om de verplichtingen van de exploitant nader te omschrijven. In het eerste en tweede lid van bovenvermeld artikel worden de verplichtingen, met name de verplichting tot het naleven van de exploitatie-

voorwaarden, van de exploitant omschreven. De reikwijdte van de verplichting tot het naleven van de exploitatievoorwaarden werd vastgelegd in artikel 43 § 1 van Vlarem I, waar wordt geëxpliciteerd wat onder de term 'exploitatievoorwaarden' moet worden verstaan. Het betreft ondermeer de voor de inrichting geldende algemene en sectorale milieuvoorwaarden opgenomen in Vlarem II.

Uit bovenstaande blijkt dat de na te leven sectorale voorwaarden voldoende rechtsgrond hebben en niet strijdig zijn met de grondwet, maar wel integraal voortvloeien uit de grondwet.

De milieuvergunningsaanvraag werd onderzocht op basis van de vigerende milieuwetgeving, waarbij het weigeringsbesluit de conclusie is. Uit de vigerende milieuwetgeving, meer bepaald Vlarem II, blijkt duidelijk dat de inrichting niet kan voldoen aan de exploitatievoorwaarden, meer bepaald aan artikel 5.9.3.1 van de sectorale voorwaarden. Verzoeker beweert dat de vigerende milieuwetgeving, meer bepaald Vlarem II, de vrije keuze op beroepsarbeid uitsluit. Inderdaad worden bepaalde activiteiten gereguleerd of verboden, dit ter bescherming van het leefmilieu. Het recht op vrije keuze van beroepsarbeid impliceert immers niet dat andere rechten, zoals het recht op bescherming van een gezond leefmilieu, zonder meer mogen geschonden worden.

*tweede onderdeel

Verzoeker beweert dat, in tegenstelling tot wat blijkt uit het besluit van de bestendige deputatie dd. 1 april 1999, het wel degelijk gaat om een bestaande veeteeltinrichting. Volgens verzoeker bekam hij een milieuvergunning voor de exploitatie van een mestveebedrijf met 138 stuks mestvee en 6 paarden en een opslagplaats voor dierlijke mest en werden tevens diverse bouwvergunningen bekomen.

Uit de adviezen van AMV dd. 12 januari 1999 en 26 maart 1999 blijkt dat het voorwerp van de milieu- en bouwvergunning verschillend is. Het is duidelijk dat de koppeling tussen de milieu- en bouwvergunning hier niet speelt. Vandaar is de milieuvergunning dd. 19 augustus 1992 vervallen. Het feit dat het voorwerp van de bouwvergunning niet overeenstemt met deze van de milieuvergunning blijkt tevens uit het advies van AROHM, waaruit blijkt dat de inrichting enkel bouwvergund is voor een paardenmelkerij en niet bouwvergund is voor houden van 138 stuks mestvee en aanhorigheden, zoals opgenomen in het voorwerp van de milieuvergunning.

Uit deze adviezen blijkt duidelijk dat de inrichting als NIEUW dient beschouwd te worden en dat de bewering van de verzoeker dat de inrichting bestaand is, onjuist is.

Het eerste middel is niet ernstig";

2.1.3. Overwegende dat uit de aanhef van de bestreden beslissing kan worden afgeleid dat de vergunning is geweigerd in hoofdzaak omdat de aanvraag niet voldoet aan de voorwaarde neergelegd in artikel 5.9.3.1 van Vlarem II; dat paragraaf 1, eerste lid, van die bepaling -zoals ze gold ten tijde van de bestreden beslissing- luidt als volgt :

"Onverminderd de bijkomende voorwaarden van de afdelingen 5.9.4, 5.9.5. en 5.9.6. is het exploiteren en/of veranderen van een inrichting die is ingedeeld in één of meer van de subrubrieken 9.3, 9.4, 9.5. en 9.8. uitsluitend toegelaten indien het een bestaande veeteeltinrichting betreft of het omvormen inhoudt van een bestaande landbouwinrichting tot een inrichting die is ingedeeld in één of meer van de subrubrieken 9.3., 9.4., 9.5. en 9.8.";

2.1.3.1.1. Overwegende, wat het door de verwerende partij genoemd eerste onderdeel betreft, dat de vrijheid van handel en nijverheid en het recht op vrije beroepskeuze om redenen van algemeen belang aan beperkingen kunnen worden onderworpen; dat het hier geenszins gaat om absolute rechten; dat in dat verband de Raad van State kan volstaan met te verwijzen naar het arrest van het Arbitragehof nr. 42/97 van 14 juli 1997, dat betrekking heeft op het meststoffendecreet; dat in de overweging B.13.2 staat te lezen :

"De vrijheid van handel en nijverheid kan niet als een absolute vrijheid worden opgevat. De bevoegde wetgever kan ertoe worden gebracht - zij het in de economische sector of in andere sectoren - de handelingsvrijheid van de betrokken personen of ondernemingen te beperken, wat noodzakelijkerwijze een weerslag zal hebben op de vrijheid van handel en nijverheid. De gewesten zouden de vrijheid van handel en nijverheid bedoeld in artikel 6, § 1, VI, derde lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 slechts schenden, indien ze die vrijheid zouden beperken zonder dat daartoe enige noodzaak bestaat of indien die beperking kennelijk evenredig zou zijn met het nagestreefde doel of aan het beginsel op zodanige wijze afbreuk zou doen dat de economische en monetaire unie erdoor in het gedrang komt"

dat het doel dat door artikel 5.9.3.1 van Vlarem II wordt nagestreefd kennelijk bestaat in de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, inzonderheid door het voeren van een restrictief vergunningenbeleid dat er toe strekt de nutriëntenproductie niet verder te laten toenemen; dat dit doel onder meer wordt bewerkstelligd door nieuwe veeteeltinrichtingen in principe geen vergunning meer te verlenen zoals voorgeschreven in artikel 5.9.3.1 van Vlarem II; dat op het eerste gezicht niet blijkt dat zulk een maatregel niet zou bijdragen tot het gestelde doel, dat hij kennelijk onevenredig zou zijn of in strijd met het gelijkheidsbeginsel;

2.1.3.1.2. Overwegende dat, in tegenstelling met wat verzoeker vooropstelt de principiële onmogelijkheid om nog een milieuvergunning te verkrijgen voor een nieuwe veeteeltinrichting, niet enkel lijkt verankerd in teksten met reglementaire draagwijdte, maar ook in een decretale bepaling; dat immers artikel 34, § 5, van het meststoffendecreet ten tijde van de bestreden beslissing luidde als volgt :

"Uitgezonderd in geval van verplaatsing van een bestaand gezinsveeteeltbedrijf mag voor een nieuwe inrichting geen milieuvergunning verleend worden met betrekking tot de diersoorten vermeld in artikel 5";

2.1.3.2.1. Overwegende, wat het door de verwerende partij genoemd tweede onderdeel betreft, dat luidens de definities "dieren/opslag mest" die zijn opgenomen in artikel 1.1.2 van Vlarem II -definities zoals zij golden ten tijde van de bestreden beslissing- onder bestaande veeteeltinrichtingen wordt verstaan :

"een inrichting die tenminste één stal omvat met een capaciteit die overeenkomstig titel I van het VLAREM als hinderlijke inrichting is ingedeeld voor de subrubrieken 9.3 tot en met 9.8 van de indelingslijst en waarvoor de definitieve bouwvergunning werd verleend voor 1 september 1991 en waarvan in

toepassing van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen minstens voor het aanslagjaar 1993 voor 29 september 1993, aangifte werd gedaan bij de mestbank. In de op de inrichting betrekking hebbende aangifte moeten de dieren zijn aangegeven";

2.1.3.2.2. Overwegende dat in de aanhef van de bestreden beslissing en in diverse adviezen die de verwerende partij uitdrukkelijk tot de hare heeft gemaakt, verschillende redenen worden aangegeven waarom verzoekers inrichting geen bestaande veeteeltinrichting is; dat één ervan is dat voor het aanslagjaar 1993 geen aangifte werd gedaan bij de Mestbank; dat verzoeker dat gegeven niet betwist; dat als argument om zijn inrichting als een bestaande inrichting te beschouwen, hij enkel op algemene wijze aanvoert dat hij een milieuvergunning bekwam voor de exploitatie van een mestveebedrijf met 138 stuks mestvee en paarden en voor een opslagplaats voor dierlijke mest en dat hij benevens de milieuvergunning ook diverse bouwvergunningen verkreeg; dat nochtans één van de voorwaarden om als een bestaande veeteeltinrichting te worden beschouwd is dat "minstens voor het aanslagjaar 1993 vóór 29 september 1993, aangifte werd gedaan bij de Mestbank"; dat prima facie alleen op grond van de niet aangifte bij de Mestbank vóór 29 september 1993 de verwerende partij reeds terecht tot de conclusie vermocht te komen dat verzoekers inrichting niet beantwoordt aan de definitie van bestaande veeteeltinrichting;

2.1.3.2.2. Overwegende dat het eerste middel niet ernstig is;

2.2.1. Overwegende dat verzoeker als tweede middel aanvoert wat volgt :

"Schending van de regels inzake vertegenwoordiging van de Vlaamse Landmaatschappij bij het instellen van het administratief beroep.

De Vlaamse Landmaatschappij blijkt, volgens haar briefpapier, een burgerlijke vennootschap te zijn die de rechtsvorm van een handelsvennootschap heeft aangenomen.

Het administratief beroep tegen de gemeentelijke beslissing werd ondertekend door de heer DE VOLDERE, directeur-ingenieur, afdelingshoofd.

Die ondertekening geschied(de) namens de administrateur-generaal.

Er zal moeten worden aangetoond ten eerste dat de Vlaamse Landmaatschappij (het bevoegde bestuursorgaan) de beslissing heeft genomen om administratief beroep in te stellen, en dat het administratief beroep werd ondertekend door een daartoe bevoegde aangestelde";

2.2.2. Overwegende dat de verwerende partij daartegen inbrengt :

"Verzoeker stelt dat zal moeten aangetoond worden dat de Vlaamse Landmaatschappij (het bevoegde bestuursorgaan) de beslissing heeft genomen om administratief beroep in te stellen, en dat het administratief beroep werd ondertekend door een daartoe bevoegde aangestelde.

Er werd geoordeeld dat het beroep volledig en ontvankelijk is daar voldaan is aan de bepalingen van artikel 49 van Vlarem I, met name het belang, de tijdigheid en het bijvoegen van de vereiste stukken. Het beroepschrift werd duidelijk leesbaar ondertekend en op basis van artikel 49 §1, 2° van Vlarem I heeft de VLM het recht beroep aan te tekenen in het kader van dit dossier. Het onderzoek of de persoon die het beroep daadwerkelijk ondertekend heeft tevens gemachtigd is dit te doen dient op basis van Vlarem I niet te gebeuren. Er werd dan ook vanuit gegaan dat dit behoort tot de interne keuren van de inrichting of instantie die beroep instelt en dat in dit concrete geval de heer Wilfried DE VOLDERE gemachtigd is namens de Vlaamse Landmaatschappij dit administratief beroep in te stellen.

Het tweede middel is niet ernstig";

2.2.3. Overwegende dat met een faxbericht van 17 november 1999 de verwerende partij een delegatiebesluit van 16 juni 1997 neerlegt, waarbij overeenkomstig artikel 22 van de statuten van de Vlaamse Landmaatschappij, goedgekeurd bij besluit van de Vlaamse regering van 21 december 1988, de administrateur-generaal van de Vlaamse Landmaatschappij, Ir. Wilfried

DE VOLDERE, hoofd van de provinciale afdeling Herentals, machtigt om in naam van de Vlaamse Landmaatschappij, voor wat de provincie Antwerpen betreft, "beroep in te stellen tegen beslissingen van het college van burgemeester en schepenen en tegen beslissingen in eerste aanleg van de bestendige deputatie over vergunningsaanvragen in het kader van de VLAREM en ARAB-reglementering"; dat dienvolgens het tweede middel niet ernstig is;

2.3.1. Overwegende dat verzoeker als derde middel aanvoert wat volgt :

"Schending van de beginselen van behoorlijk bestuur (het onpartijdigheidsbeginsel).

Het administratief beroep werd ingesteld door de Vlaamse Landmaatschappij.

De Vlaamse Landmaatschappij is eveneens een overheidsorgaan dat een adviesfunctie heeft zowel in eerste administratieve aanleg als in graad van beroep.

De cumulatie van twee functies, zijnde de adviesfunctie en de bevoegdheid om administratief beroep aan te tekenen, is strijdig met het onpartijdigheidsbeginsel.

Daardoor is de Vlaamse Landmaatschappij tegelijk partij en adviesorgaan in eenzelfde administratieve productie (sic).

Die regeling is strijdig met het onpartijdigheidsbeginsel, dat een regel is van behoorlijk bestuur";

2.3.2. Overwegende dat de verwerende partij daarop antwoordt :

"Verzoeker stelt dat de cumulatie binnen eenzelfde administratieve productie van twee functies, zijnde de adviesfunctie en de bevoegdheid om administratief beroep aan te tekenen, strijdig is met het onpartijdigheidsbeginsel, dat een regel is van behoorlijk bestuur.

Op basis van artikel 20 van Vlarem I is de VLM bevoegd advies te verlenen in het kader van milieuvergunningsaanvragen voor rubriek 9.4.3.c.1., stallen van inheemse grote zoogdieren in agrarisch gebied. Gezien deze rubriek van toepassing is in dit dossier heeft de VLM het recht advies te verlenen in het kader van de procedure in eerste aanleg.

Op basis van artikel 50 van Vlarem I is de VLM tevens bevoegd advies te verlenen voor rubriek 9.4.3.c.1. voor de procedure in beroep, tegen een beslissing van het schepencollege. Vandaar heeft de VLM dus tevens het recht advies te verlenen in (het) kader van de procedure in tweede aanleg.

Artikel 49 §1 van Vlarem I stelt dat de adviesverlenende overheidsorganen die overeenkomstig artikel 20 §1 advies hebben uitgebracht, beroep kunnen indienen tegen elke beslissing van het college van burgemeester en schepenen bij de bestendige deputatie.

Uit bovenstaande blijkt dat de procedures van Vlarem I werden gevolgd en dat de VLM op basis van Vlarem I het recht heeft zowel advies te verlenen in het kader van eerste en tweede aanleg en beroep in te stellen tegen de beslissing van eerste aanleg. Van een schending van behoorlijk bestuur kan dan ook geen sprake zijn.

Het derde middel is niet ernstig";

2.3.3. Overwegende dat artikel 24, §1, 3°, van het milieuvergunningsdecreet van 28 juni 1985 bepaalt wat volgt :

"Het beroep bedoeld in artikel 23 kan worden ingediend door :

(...)

3° de adviesverlenende overheidsorganen.";

dat de decreetgever aldus zelf heeft gewild dat adviesverlenende overheidsorganen advies kunnen uitbrengen én een administratief beroep kunnen instellen; dat de beweerde schending van het onpartijdigheidsbeginsel derhalve voortvloeit uit een decretale bepaling die de Raad niet vermag te toetsen; dat in de huidige stand van de procedure het derde middel niet ernstig is;

2.4.1. Overwegende dat verzoeker in het vierde middel aanvoert wat volgt :

"Schending van de motiveringsplicht zoals vervat in de wet van 29 juli 1991 en in artikel 17 van het decreet van 28 juni 1985.

De Bestendige Deputatie stelt :

'Overwegende dat alle ongunstige adviezen van de AMV, de VLM en de PMVC in aanmerking worden genomen.'

De verwerende partij laat echter na de motieven aan te geven waarom zij deze adviezen in aanmerking neemt";

2.4.2. Overwegende dat de verwerende partij volgend verweer doet gelden :

"Verzoeker stelt dat de bestendige deputatie heeft nagelaten de motieven aan te geven waarom zij de adviezen van de AMV, de VLM en de PMVC in aanmerking neemt.

De adviezen van de AMV, de VLM en de PMVC zijn telkens ongunstig omwille van een zelfde reden, met name de milieuvergunning is vervallen, waardoor de inrichting een niet bestaande veeteeltinrichting is. Vandaar kan niet voldaan worden aan artikel 5.9.3.1. van Vlarem II, dat stelt dat het exploiteren en/of veranderen van een veeteeltinrichting uitsluitend toegelaten is indien het een bestaande veeteeltinrichting betreft.

De adviezen geven duidelijk en uitvoerig aan waarom ongunstig wordt voorgesteld. Aangezien de adviezen eenduidig zijn en goed gemotiveerd, heeft de bestendige deputatie deze adviezen overgenomen en werd de inhoud van de adviezen niet nodeloos opnieuw herhaald in eigen overwegingen.

Het vierde middel is niet ernstig";

2.4.3. Overwegende dat de verwerende partij, na de inhoud van de adviezen van de afdeling milieuvergunningen, de Vlaamse Landmaatschappij en de provinciale milieuvergunningscommissie te hebben overgenomen, in de bestreden beslissing uitdrukkelijk stelt dat die "ongunstige adviezen ... in aanmerking worden genomen"; dat de reden daartoe voor de hand ligt, te weten dat zij akkoord gaat met de inhoud ervan; dat om aan de formele motiveringsplicht te voldoen, het niet nodig is dat de verwerende partij dit formeel bevestigt; dat de verzoekende partij door lezing van het bestreden besluit alle motieven kende waarop de bestreden weigering was gestoeld; dat het vierde middel niet ernstig is;

2.5. Overwegende dat geen van de aangevoerde middelen ernstig is; dat derhalve aan de eerste voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is

voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twintig januari tweeduizend, door :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.